

عنوان مقاله:

مشروعیت دفاع پیشدستانه، نقض منشور ملل متحد یا مشروعیت کاربرد زور

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی عبدلی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل مدرس دانشکده علوم و فنون فارابی

حسین سوری - دانشجوی دکتری روابط بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات

خلاصه مقاله:

پایان جنگ جهانی دوم و پس از آن تدوین منشور ملل متحد، اصلی اساسی بنیان امنیت بین الملل را برای دوران پس از جنگ بنا نهاد و آن همانا ممنوعیت کاربرد زور در روابط بین الملل بود. امنیت جمعی منبعث از فصل هفتم منشور، و استناد به دفاع از خود یا دفاع مشروع مبتنی بر اصل ۵۱ منشور. پس از حادثه ۱۱ سپتامبر بحث دفاع مشروع پیشدستانه از صندوقچه نظری سردمداران آمریکائی بیرون آورده شد و استراتژی مقابله با تروریسم بر اساس آن در ایالات متحده شکل گرفت. در این نوشتار این سوال مطرح است که آیا استراتژی دفاع پیشدستانه ایالات متحده از مشروعیت قانونی مبتنی بر منشور برخوردار می باشد یا اقدامی است جهت توجیه و مشروعیت بخشی به کاربرد زور در روابط بین الملل بنابراین در صدد است با بررسی وجود مختلف حقوقی و سیاسی این قاعده، مشروعیت یا فقدان مشروعیت آن را مورد بررسی و کنکاش قرار دهد. پژوهش حاضر تو صیفی- تحلیلی بوده و اطلاعات مورد نیاز نیز به روش اسنادی و کتابخانه‌ای گردآوری شده است. یافته های پژوهش نشان میدهد که توسل و یا استناد به دفاع مشروع پیشدستانه امریکا، اقدامی جهت توجیه کاربرد زور در روابط بین الملل تلقی میشود و از نظر منشور ملل متحد اقدامی غیرقانونی و غیرقابل قبول است.

کلمات کلیدی:

دفاع مشروع پیشدستانه، اصل ۵۱ منشور، تهاجم پیشگیرانه، تروریسم، امریکا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1470535>

